

Dosarul nr. 3ra-155/19

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (Svetlana Ghercavii)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (Eugeniu Bejenaru, Aurelia Toderaș, Ana Albu)

DECIZIE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Victor Burduh

examinând recursul declarat de Nicolae Uncuța,

în cauza civilă intentată la cererea depusă de Nicolae Uncuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, s-a casat hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, în partea restabilirii la locul de muncă și reparării prejudiciului moral și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a încetat procesul în partea capătului de cerere privind restabilirea atribuțiilor de serviciu și s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea în partea pretenției privind repararea prejudiciului moral,

constată:

La 15 martie 2017, reclamantul Nicolae Uncuța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii a menționat că, prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost restabilit în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

Astfel, în scopul executării hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, prin Hotărârea Guvernului nr. 46 din 01 februarie 2017 a fost numit (restabilit) în funcția de șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

Concomitent cu publicarea Hotărârii Guvernului nr. 46 din 01 februarie 2017 în Monitorul Oficial, la 03 februarie 2017, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a emis ordinul nr. 33-A prin care s-a ordonat desemnarea lui Nicolae Uncuța șef adjunct al Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, responsabil de raionul Glodeni.

La 06 februarie 2017, ordinul 33-A a fost expediat în adresa Oficiului teritorial Bălți al Cancelariei de Stat pentru informarea titularului. După familiarizare cu

conținutul ordinului, și-a expus dezacordul, l-a semnat și a purces la executarea acestuia.

Totodată, la 16 februarie 2017, a depus în conformitate cu articolul 14 din Legea contenciosului administrativ cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 33-A din 03 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova. Or, acesta este ilegal în fond, deoarece prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost restabilit în funcția deținută anterior eliberării, adică la 09 octombrie 2015, funcția de „responsabil pe mun. Bălți”.

Mai mult, ordinul nr. 33-A din 03 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova este ilegal și din motiv că procedura de restabilire în funcția anterior deținută, în baza hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, nu s-a finalizat, deoarece a fost întrerupt lanțul etapelor de restabilire și s-a intervenit brutal în cadrul executării hotărârii judecătorești.

Dealtfel, la momentul restabilirii la serviciu, la 03 februarie 2017, funcția deținută anterior era ocupată de altă persoană, iar angajatorul nu a respectat prevederile art. 82 pct. j¹ din Codul muncii, iar drept consecință prin ordinul nr. 33-A din 03 februarie 2017 s-a stopat executarea prevederilor legale și a încălcat corelația dintre documentul executoriu și actul normativ al Cancelariei de Stat.

Astfel, reclamantul a opinat că la emiterea ordinului nr. 33-A din 03 februarie 2017 au fost ignorate prevederile art. 4, 5 și 9 din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 „privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale”, dispozițiile hotărârii judecătorești, ca act juridic unilateral, emis în baza legii și obligatoriu spre executare.

În această ordine de idei, reclamantul Nicolae Uncuța a solicitat anularea ordinului nr. 33-A din 03 februarie 2017 al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, ca fiind emis ilegal și cu încălcarea competenței.

La 26 iulie 2017, reclamantul Nicolae Uncuța a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 33-A din 03 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova; reintegrarea la locul de muncă ocupat anterior eliberării din funcție, în mun. Bălți, cu restabilirea atribuțiilor de serviciu anterior ocupate de „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun. Bălți”; repararea prejudiciului moral în mărime de un salariu de funcție de 6885 de lei, cauzat prin transferul nelegitim într-o altă funcție (f.d.86).

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, s-a admis acțiunea depusă de Nicolae Uncuța; s-a anulat ordinul nr. 33-A din 03 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova; s-a restabilit Nicolae Uncuța în atribuțiile de serviciu anterior ocupate – „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun. Bălți”; s-a încasat de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolae Uncuța suma de 6885 de lei cu titlu de prejudiciu moral; s-a încetat procesul în partea capătului de cerere cu privire la reintegrarea la locul de muncă ocupat anterior eliberării din funcție (f.d.120, 123-130).

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, prin prisma pct. 6 și 15 din Hotărârea Guvernului nr. 845 din 18 decembrie 2009, ordinul nr. 33-A din 03 februarie 2017 a fost emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu încălcarea

prevederilor legale, și anume de o persoană neîmputernicită – Secretarul general al Guvernului, deși șefii adjuncți ai Cancelariei de Stat pot fi numiți și eliberați din funcție doar prin Hotărârea Guvernului.

Prin decizia din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, s-a casat hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, în partea restabilirii la locul de muncă și reparării prejudiciului moral și în această parte s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a încetat procesul în partea capătului de cerere privind restabilirea atribuțiilor de serviciu ocupate – „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun.Bălți” și s-a respins ca fiind neîntemeiat capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral, iar în rest s-a menținut hotărârea primei instanțe (f.d. 187-188, 189-207).

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, în partea anulării ordinului nr. 33-A din 03 februarie 2017 a Cancelariei de Stat a Republicii Moldova este corectă. Or, prin prisma art. 49 alin. (1) coroborat cu art. 68 din Codul muncii, angajatorul nu putea modifica locul de muncă al lui Nicolae Uncuța fără acordul acestuia.

Totodată, Curtea de Apel Bălți a conchis necesitatea încetării procesului în partea capătului de cerere privind reintegrarea la locul de muncă ocupat anterior eliberării din funcție – „responsabil de coordonarea generală a activității serviciilor publice deconcentrate mun. Bălți”. Or, în privința acestei pretenții există o hotărâre judecătorească irevocabilă, și anume hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

La fel, instanța de apel a ajuns la concluzia că Nicolae Uncuța nu poate pretinde compensarea prejudiciului moral cauzat în urma transferului nelegitim la o altă muncă, deoarece el nu a fost privat de posibilitatea de a munci. Ba chiar mai mult, a muncit toată perioada începând cu momentul restabilirii sale și până la momentul încetării relațiilor de muncă prin publicarea Hotărârii Guvernului nr. 7 din 12 ianuarie 2018.

La 14 decembrie 2018, Nicolae Uncuța a declarat recurs împotriva deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți (f.d.215-219, 220).

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt ale cauzei și a invocat că, instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei, a aplicat eronat normele de drept material și a depășit limitele atribuțiilor sale procedurale.

În acest sens recurentul a menționat că, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că „...reieșind din caracterul irevocabil al hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Nicolae Uncuța nu este în drept de a înainta o nouă acțiune prin care ar contesta faptele și raporturile juridice deja stabilite prin această hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă”.

Or, hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a căpătat irevocabilitatea abia la 28 noiembrie 2018, în baza încheierii Curții Supreme de Justiție. Prin urmare, această circumstanță nu a constituit obiectul litigiului și nu a fost pusă în discuție în cadrul dezbaterilor judecătorești.

La fel, este neîntemeiată și concluzia instanței de apel de a respinge capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral. Or, prin anularea actului

administrativ contestat, în esență, instanța de judecată a recunoscut ilegalitățile comise de către angajator în privința sa ca salariat. Prin urmare, în condițiile speței, repararea prejudiciului moral are menirea satisfacerii morale ale salariatului și atenționarea angajatorului în vederea respectării legislației muncii.

În această ordine de idei, recurentul Nicolae Uncuța a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

Copia deciziei a fost expediată în adresa recurentului la 19 octombrie 2018 și a fost recepționată la 24 octombrie 2018 (f.d.210). Astfel, recursul este declarat în termen.

Prin încheierea din 27 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a considerat admisibil recursul declarat de Nicolae Uncuța împotriva deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și s-a transmis Colegiului lărgit pentru examinare în fond.

Examinând recursul declarat, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție îl consideră întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce succed.

În conformitate cu articolul 193 alin.(3) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează recursurile împotriva încheierilor și admisibilitatea cererilor de recurs în complete de 3 judecători, iar cererile de recurs – în complete de 5 judecători.

Prin prisma art.194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Articolul 247 din Codul administrativ consemnează că, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În debutul analizei sale, Colegiul consideră imperioase dezideratele Curții Europene a Drepturilor Omului reținute în cauza Zubac vs. Croația (hotărârea din 05 aprilie 2018) potrivit căroră, din moment ce preeminența dreptului constituie un principiu fundamental al democrației și al Convenției, nu putea exista nicio așteptare, în baza Convenției sau de altă natură, potrivit căreia Curtea Supremă trebuia să ignore sau să nu aibă în vedere nereguli procedurale evidente.

Astfel, efectuând controlul judiciar al deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, precum și a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței, iar drept consecință a adoptat o soluție greșită și nemotivată.

În acest sens, Colegiul evocă faptul că, reieșind din efect devolutiv al apelului, Curții de Apel Bălți îi revine rolul de a atrage o deosebită atenție la determinarea raportului material-litigios dintre părți întru constatarea corectă a specificului

obiectului acțiunii și temeiului acesteia. Or, reieșind din acestea, instanța de judecată urmează să stabilească obiectul probațiunii pe cauza dedusă judecătii, circumstanță care presupune în sine conturarea faptelor juridice prin care se justifică pretențiile și obiectiile părților și fără de care este imposibilă soluționarea justă a litigiului.

Or, conform principiilor dreptului procesual civil, acțiunea civilă este ansamblul mijloacelor procesuale consacrate și garantate, pentru apărarea prin intermediul instanței de judecată în ordinea stabilită de lege a dreptului subiectiv prezumat încălcat sau prezumat contestat.

Implicit circumstanțelor cauzei, Colegiul constată că instanța de apel eronat a aplicat principiul lucrului judecat (*res judicata*), deoarece prin prisma acestuia nu mai pot fi puse în discuție și date alte aprecieri unor chestiuni constatate prin hotărâri irevocabile.

În acest sens, urmează a fi notat că unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere *inter alia* ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Securitatea raporturilor juridice presupunând respectarea principiului caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești.

În speță, însă, se constată că instanța de apel a degrevat de probațiune și a constatat unele circumstanțe în baza unei hotărâri judecătorești care la momentul judecării cauzei în apel nu căpătase irevocabilitatea. Or, hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în baza căreia reclamantul a fost restabilit la locul de muncă a devenit irevocabilă la 28 noiembrie 2018 în baza încheierii Curții Supreme de Justiție, iar decizia instanței de apel în prezenta cauză civilă a fost adoptată la 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Prin urmare, soluția instanței de apel s-a bazat pe unele circumstanțe care nu s-au produs la momentul adoptării deciziei 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți. Drept consecință, Colegiul apreciază ca fiind neprobată concluzia Curții de Apel Bălți precum că „...reieșind din caracterul irevocabil al hotărârii din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Nicolae Uncuța nu este în drept de a înainta o nouă acțiune prin care ar contesta faptele și raporturile juridice deja stabile prin această hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă”.

La capitolul dat Colegiul atestă că, instanța de apel și-a format concluziile în baza unor probe ce nu au fost cercetate în cadrul dezbaterilor judecătorești. Or, încheierea din 28 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, în baza căreia hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a devenit irevocabilă, *apriori* nu putea fi cercetată ca probă la momentul examinării prezentei cauze în ordine de apel – la 04 septembrie 2018.

În atare circumstanțe, se deduce că instanța de apel nu a respectat principiul nemijlocirii și oralității dezbaterilor judiciare, consemnat la articolul 25 din Codul de procedură civilă, precum și principiul legalității și temeiniciei hotărârii judecătorești.

În acest sens articolul 239 din Codul de procedură civilă statuează că, instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Respectiv, conjunctura relevată supra profilează ipoteza conform căreia, instanța de apel eronat a aplicat și instituția încetării procesului civil, or, această

soluție s-a bazat pe circumstanțe care la momentul adoptării soluției încă nu s-au produs. Astfel, instanța de apel nu putea dispune încetarea procesului din motivul existenței unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile, deoarece la acel moment hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, nu era irevocabilă.

Mai mult, pentru aplicarea instituției finisării procesului fără emiterea hotărârii, prin încetarea procesului civil în temeiul articolului 265 lit. b) din Codul de procedură civilă, urmează a fi întrunite anumite condiții: 1) trebuie să existe cel puțin două litigii între aceleași părți; 2) obiectul acestor litigii trebuie să fie identic; 3) temeiurile acțiunilor trebuie să coincidă; și 4) să existe o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă emisă pe unul din aceste litigii.

În această ordine de idei, din memoriul deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți se constată că, la aplicarea instituției încetării procesului civil, instanța de apel nu a verificat dacă obiectul material al prezentei cauze civile este identic după temeiuri cu obiectul material al litigiului soluționat prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Or, anume această circumstanță este una din cele esențiale pentru a dispune încetarea procesului.

Or, Curtea observă că prin hotărârea din 09 februarie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, reclamantul a fost repus în funcția sa datorită anulării ordinului nr.139-p din 9 octombrie 2015 (f.d.16). În prezentul litigiu, însă, reclamantul solicită restabilirea în exercitarea atribuțiilor sale, invocând că ordinul nr.33-A din 3 februarie 2017 al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova este ilegal și pentru faptul că anterior a fost anulat ordinul nr.139-p din 9 octombrie 2015 și instanțele judecătorești au emis titlu executoriu.

Succesiv, Colegiul apreciază ca fiind nemotivate și insuficiente concluziile Curții de Apel Bălți în partea respingerii capătului de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral.

Sub acest aspect instanța de apel neîntemeiat a reținut că acest capăt de cerere este guvernat doar de prevederile articolului 327 din Codul muncii și normele generale ale Codului civil care prevăd repararea prejudiciului moral, și anume articolul 1422. Or, obiectul principal al prezentei acțiuni îl formează exercitarea controlului judecătorec al legalității unui act administrativ – ordinul nr. 33-A din 03 februarie 2017 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova. Respectiv, în condițiile speței, problema reparării prejudiciului moral urmează a fi soluționată inclusiv și prin prisma Legii contenciosului administrativ, deoarece reclamantul pretinde că suferințele suportate i-au fost cauzate anume prin actul administrativ contestat.

Conjunctura descrisă supra profilează faptul că, instanța de apel nu a exercitat un control judiciar complet, în fapt și în drept, cu respectarea efectului devolutiv al apelului, asupra ceea ce a hotărât prima instanță, iar drept consecință a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței, fapt ce a succedat adoptarea unei soluții nemotivate.

La caz, Colegiul învederează că, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din

15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 §1 din CEDO (Hiro Balani vs. Spania).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

În speță, este evident că constatările instanței de apel nu conțin o argumentare clară, bazată pe suportul probator existent la materialele cauzei, din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției emise, astfel încât instanța de recurs fiind în dificultate de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea soluției adoptate.

Coroborând circumstanțele ce preced, instanța de recurs conchide temeinicia recursului declarat de Nicolae Unčuța împotriva deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, deoarece soluția instanței de apel este bazată pe neelucidarea circumstanțelor speței și este adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Dat fiind faptul că instanța de apel a emis o decizie neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate și nu a elucidat toate circumstanțele pertinente speței, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității admiterii recursului declarat de Nicolae Unčuța și casării deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de circumstanțele constatate și concluziile deduse de instanța de recurs și, reexaminând cauza, să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea normelor de drept material și procedural pertinente speței, precum și cercetarea multiaspectuală a suportului probator.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.d) din Codul administrativ, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se admite recursul declarat de Nicolae Unčuța împotriva deciziei din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

Se casează decizia din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Unčuța împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcția anterior deținută și repararea prejudiciului moral și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Victor Burduh